

Informace o obsahu zahraničních vojenských odborných časopisů

Informace o obsahu rumunského vojenského odborného časopisu

Problème de arta militara, čís. 1 a 2/1955

Číslo 1/1955

Celé číslo časopisu je věnováno otázkám útočného boje střeleckého sboru za použití atomových a chemických zbraní. Po všeobecném pojednání o obraně americké divise a sboru je rozveden boj střeleckého sboru v útočné operaci po stránce vševojskové a dále otázky zabezpečení útočného boje střeleckého sboru jednotlivými druhy vojsky a otázky materiálně technického zabezpečení. Plány, zvláště po linii druhů vojsk, jsou většinou zpracovány grafickou formou.

Kapitán J. Puškaš, *Pěší divise a armádní sbor americké armády v obraně za použití atomových a chemických zbraní.*

Článek pojednává o použití atomových a chemických zbraní podle amerických názorů a předpisů. Na jednotlivých schématech uvádí hloubku a vzdálenosti jednotlivých pásem, které normy jsou odlišné od dosud platných a známých údajů (na příklad hloubka hlavního pásma obrany 14 až 18 km, pásma sborových záloh 10 až 15 km, pásma armádních záloh 15 až 20 km a p.). Dále autor rozvádí otázky bojového zabezpečení obranné operace amerických jednotek a zvláště chemického zabezpečení obranné operace divise a sboru.

Plukovník E. Jepure a major F. Bordei, *Útočný boj střeleckého sboru za použití atomových a chemických zbraní.*

V úvodě pojednává autor o atomových zbraních, jejich účincích na živou sílu a bojovou techniku, o úkolech a cílech útočného boje střeleckého sboru. Dále naznačuje potřebné zesílení sboru druhů vojsk, organizaci a plánování útoku, použití druhého sledu sboru, všeobecné úkoly druhů vojsk, otázky průzkumu, protitankové obrany, protichemické ochrany, protiatomové ochrany, protivzdušné obrany a ostatní prvky bojového zabezpečení vojsk. Graficky vyjadřuje schéma sestavy sboru pro útok a hloubku úkolů v útočném boji střeleckého sboru.

Generál-major C. Smirnov, *Použití dělostřelectva v útočném boji střeleckého sboru za použití atomových a chemických zbraní.*

Po krátkém úvodu, v němž se zmíní zvlášť o účincích atomových zbraní se zaměřením pro potřeby dělostřelectva, rozvádí autor tyto otázky: všeobecné úkoly dělostřelectva v přípravném období, v době přípravy dělostřeleckého útoku, za podpory a doprovodu pěchoty a tanků, dělostřeleckého zabezpečení dosažených čar po splnění úkolu dne sboru. V tabulkách uvádí možný výpočet cílů a k tomu potřebu dělostřelectva. Dále pojednává o počtu a tvoření dělostřeleckých skupin plukovních, divisních a sborových a o sborové dělostřelecké a protitankové záloze. Graficky jsou zpracovány tyto dokumenty: plán dělostřeleckého útoku sboru, dělostřelecké zabezpečení zasazení druhého sledu sboru, plán přemístování dělostřeleckých skupin a plán manévru dělostřelectvem.

Major I. Grigore, *Použití tankového a mechanisovaného vojska v útočném boji střeleckého sboru, za použití atomových a chemických zbraní.*

V úvodu uvádí autor všeobecnou úlohu tankového a mechanisovaného vojska, hloubku úkolu mechanisované divise, bojovou sestavu mechanisované divise pro útok, a to pro případ zasazení mechanisované divise v prvním a také v druhém sledu, zabezpečení zasazení mechanisované divise a vedení boje mechanisovanou divísi v rámci střeleckého sboru.

Major Gh. Popescu, *Letecké zabezpečení útočného boje střeleckého sboru za použití atomových a chemických zbraní.*

Po všeobecném úvodu rozvádí autor tyto otázky: úkoly letectva při přípravě útočné operace, letecký průzkum, boj za získání nadvlády ve vzduchu, zabezpečení jednotek proti zásahu nepřátel-

ského letectva, zásah letectva proti nepřátelským zálohám, narušování velení, týlu, možnosti letectva při zabezpečení útočné operace, předběžná letecká příprava, přímá letecká příprava, podpora a doprovod letectva v útočném boji, součinnost letectva s pozemním vojskem.

Graficky jsou naznačeny: úkoly letectva v době přípravy útočného boje, úkoly letectva v období předběžné letecké přípravy, úkoly v období podpory a doprovodu a organizace velení letectvým jednotkám při zabezpečení útočného boje střeleckého sboru.

Generál-major V. Šlicaru, Ženíjný zabezpečení útočného boje střeleckého sboru za použití atomových a chemických zbraní.

Článek pojednává o těchto otázkách: hlavní úkoly při ženíjném zabezpečení útočného boje střeleckého sboru, ženíjný zabezpečení výchozího prostoru pro první sled sboru a pro druhý sled sboru (pro živou sílu, bojovou techniku), odminování výchozího prostoru, zabezpečení komunikací, zásobování (i vodou), vybudování velitelských stanovišť (rozpočet v tabulkách), příprava dřevěného stavebního materiálu. V tabulce je rozveden rozpočet vybudování výchozího prostoru se současnou grafickou tabulkou úpravy pro útok střeleckého sboru. Dále uvádí autor v tabulce úkoly ženíjního vojska při zabezpečení útočného

boje střeleckého sboru až po úkol dne sboru.

Generál-major E. Herescu, Chemické zabezpečení útočného boje střeleckého sboru za použití atomových a chemických zbraní.

V úvodu autor poukazuje na způsob použití atomových a chemických zbraní americkou armádou. Dále řeší otázku protichemické ochrany, úkoly jednotlivých chemických zbraní, obsah plánu chemické ochrany, povinnosti velitele sboru při chemickém zabezpečení útočného boje střeleckého sboru, povinnosti náčelníka štábu sboru a jiných funkcionářů štábu sboru (druhů vojsk), povinnosti náčelníka týlu.

Materiálně technické zabezpečení útočného boje střeleckého sboru za použití atomových a chemických zbraní.

Článek pojednává o materiálně technickém zabezpečení útočného boje střeleckého sboru vzhledem k současným novým taktickým zásadám. V dalším poukazuje na úkoly týlu v soudobém boji, na uskupení týlových útvarů a zařízení (vyjadřuje to i graficky). Mimo to se v článku vysvětluje způsob zabezpečení svazků v přípravném období a v době vedení boje. Šíře se autor zmiňuje o protiatomové a protichemické ochraně týlových útvarů.

Číslo 2/1955

Celé číslo je vyhrazeno otázce: Obranný boj střeleckého sboru na směru hlavního odporu armády za použití atomových a chemických zbraní. Po všeobecném pojednání o způsobu vedení útočného boje americkým armádním sborem a armádou za použití atomových a chemických zbraní rozvíjejí jednotlivé články otázky vedení obranného boje střeleckým sborem po stránce vševojskové a zabezpečení obranného boje druhů vojsk. Některé plány jako příklady jsou zpracovány grafickou formou.

Major C. Moraru, Americký armádní sbor a pozemní armáda v útočném boji (operaci) za použití atomových zbraní.

Článek rozvádí tyto otázky: Charakteristiku a použití atomových zbraní, úlohu a místo armádního sboru v útočné operaci americké armády, zesílení

sboru a armády v útočné operaci posilovými prostředky, šířky a hloubky úkolů, úkoly druhů vojsk (dělostřelectva, tankového a mechanizovaného vojska, ženíjního vojska, letectva, otázky bojového zabezpečení — průzkum, protitanková obrana, protivýsadková obrana, protichemická ochrana, maskování, plánování útočného boje). Operace třetího až čtvrtého období, hloubka armádní operace do 200 m a p. Využití atomových zbraní při přípravě útoku, dělostřelecká a letecká příprava a zabezpečení útočného boje. Na schématu se v článku uvádí operační učenění a hloubky úkolů sboru a armády.

Plukovník D. Athanasu a major Athanasu, Obranný boj střeleckého sboru na směru hlavního odporu armády za použití atomových a chemických zbraní.

Ve všeobecném úvodu rozvádí autor tyto otázky: odolnost obrany, obrana protidělostřelecká, protitanková, protivzdušná, protivýsadková, protichemická, protiatomová, hloubka obrany, aktivnost obrany, uclnění obrany, hloubka postavení a pásém, zesílení sboru v obraně posilovými prostředky, úkoly prvního a druhého sledu, úkoly záloh, úkoly pro střelecké a mechanisované divise, úkoly dělostřelectva, úkoly atomových zbraní, bojové zabezpečení, ženíjní zabezpečení, průzkum. Protitanková obrana, protivýsadková obrana, protichemická ochrana, protivzdušná obrana, ochrana boků, maskování, otázky velení a vedení boje. Grafické přílohy: schema obrany (hloubka pásém a postavení), bojová sestava střeleckého sboru v obraně.

Generál-major Gh. Lefter, Použití dělostřelectva v obranném boji střeleckého sboru za použití atomových a chemických zbraní.

Autor rozvádí tyto otázky: úkoly dělostřelectva v přípravném období, úkoly dělostřelectva při obraně hlavního pásma obrany, při boji v hloubce obrany. V tabulkách uvádí možnosti jednotlivých druhů dělostřelectva, účast dělostřelectva při protipřípravě a při vedení boje prvním a druhým sledem sboru. Zpracované grafické přílohy: schema dělostřeleckých paleb za protipřípravy, manévry dělostřelectvem v obranném boji, podpora dělostřelectva při provádění protizteče mechanisovanou divisi.

Major Gh. Teodorescu, Použití tankového a mechanisovaného vojska v obranném boji střeleckého sboru za použití atomových a chemických zbraní.

Článek pojednává o těchto otázkách: o použití tanků v obranném boji, o protizteči mechanisovanou divisi (kalkulace času a potřebných úkolů při přípravě protizteče), o vlastní přípravě protizteče, o použití tanků a samohybných děl u střeleckých divisi v obraně (mimo tanky a samohybná děla u mechanisované divise). Zpracované grafické přílohy: Bojová sestava mechanisované divise v době přesunu k provedení protizteče, bojová sestava mechanisované divise pro protizteč ve výchozím položení, použití tanků a samohybných děl v obraně v rámci střeleckých divisi.

Major Gh. Popescu, Letecké zabezpečení obranného boje střeleckého sboru na směru hlavního odporu armády za použití atomových zbraní.

Autor pojednává o těchto otázkách: ve všeobecném úvodu o ochraně jednotek proti nepřátelským letounům a proti řízeným (bezpilotním) střelám. Ničení nepřítel letectvem při jeho soustředování k útoku, při vedení obranného boje vlastním střeleckým sborem, použití letectva při atomové protipřípravě, při provádění protizteče, otázky leteckého průzkumu, organizace velení a spojení. V tabulce je uveden potřebný rozpočet atomových zbraní a letectva při provádění protipřípravy ve dvou variantách, v další tabulce je rozpočet pro provedení protizteče. Graficky jsou řešeny tyto otázky: úkoly letectva v přípravném období obrany, úkoly letectva při přípravě protipřípravy atomové, dělostřelecké a letecké ve dvou variantách a úkoly letectva při vedení obranného boje.

Generál-major V. Șlicaru, Ženíjní zabezpečení obranného boje střeleckého sboru za použití atomových a chemických zbraní.

V článku se probírají hlavní úkoly ženíjního vojska při zabezpečení obranného boje, příprava a budování zákopového systému obrany, úprava komunikací, zátarasů, budování protitankových postavení, dělostřeleckých postavení a ostatní ženíjní práce. V tabulkách se uvádějí propočty a potřeba pracovních sil při budování praporečního rajonu obrany za použití mechanisovaných prostředků, rozpočet pro protitankové postavení, pro protitankové rajony pluku, divise, sboru, pro úpravu komunikací, palebných postavení dělostřelectva, velitelských stanovišť. Graficky jsou zpracovány otázky: schema ženíjního vybudování obranných pásém a postavení střeleckého sboru.

Generál-major Herescu, Chemické zabezpečení obranného boje střeleckého sboru za použití atomových a chemických zbraní.

Po všeobecném úvodu rozvádí autor tyto otázky: chemické zabezpečení obranného boje, protichemickou ochranu obranného boje střeleckého sboru, chemický a radiační průzkum, úkoly chemických jednotek při přípravě obranného boje střeleckého sboru, úkoly při vedení boje, otázky chemické a zdravotnické ochrany při zásahu chemickými zbraněmi, použití dýmu v obranném boji, maskování. Na schematu řeší úkol a uskupení chemických pozorovatelů a odmořovacích a desaktivacních míst

v obranném boji střeleckého sboru.

Materiálně technické zabezpečení obranného boje střeleckého sboru za použití atomových a chemických zbraní.

Článek pojednává ve všeobecném úvodu o činnosti týlu v soudobých podmínkách boje při použití atomových a chemických zbraní, řeší uskupení týlových útvarů a zařízení, dále řeší otáz-

ku protiatomové ochrany týlových útvarů a zařízení, všeobecné materiální zabezpečení, zdravotnické zabezpečení se zřetelem na použití atomových a chemických zbraní, veterinární zabezpečení, technické zabezpečení a otázky ochrany a obrany týlu.

Na schématu je zakreslena organizace a uskupení týlu v obranném boji střeleckého sboru.

(Zpracoval plukovník Ján Baláž)

O boji protiletadlového dělostřelectva vojsk protivzdušné obrany s čankajškovským letectvem v prostoru Šamyn (dříve Amoy)

(Z časopisu čínské lidové armády »1. srpen« číslo 69)

Po provedení palby z námořních lodí na ostrov Tinmyn dne 3. září 1954, nastala u čankajškovských vojsk panika. Aby nám zabránil provést útok na ostrov Tinmyn a Tajvan, vyslal zrádce Čankajšek válečné lodě k zesílení hlídkování na moři a k dopravě pěších posil na ostrov Tinmyn, a početná skupina letounů prováděla hlídkování nad hlavními vodními i pozemními komunikacemi a nad městy a přístavy v provincii Fukien a Čekiang. Kromě toho prováděly nepřátelské letouny nepřetržitě rušivé nálety na města Šamyn, Taden a j. v koordinaci s pozemními zbraněmi a válečnými loděmi.

Podle neúplných statistických dat bylo zjištěno v době od 4. do 25. září 1954 554 skupin nepřátelských letounů o celkovém počtu 1140 strojů. Z toho provedlo 148 skupin s celkovým počtem 424 letounů nálety na náš ostrov Šamyn a na jeho blízké okolí.

Později se počet letounů podnikajících nálety postupně zmenšoval vzhledem k těžkým ztrátám, které byly nepříteli způsobeny našimi jednotkami protiletadlového dělostřelectva. Avšak nepřítel zdokonalil způsob provádění náletů.

Prostor, způsob a zvláštnosti činnosti nepřátelských letounů

Prostor Šamyn je v blízkosti čankajškovské letecké základny na ostrově Tajvanu. Ostrov Šamyn je vzdálen od ostrova Tajvanu asi 290 km, t. j. v dosahu taktického doletu akčního poloměru letounů používaných čankajškovskými zrádci. Podle cestovní rychlosti různých typů nepřátelských letounů potřeboval proudový letoun startu-

jící z kterékoliv části ostrova Tajvanu na ostrov Šamyn 28 až 30 minut letu, vrtulník 45 až 50 minut. Proto může nepřítel snadno organisovat nepřetržité nálety.

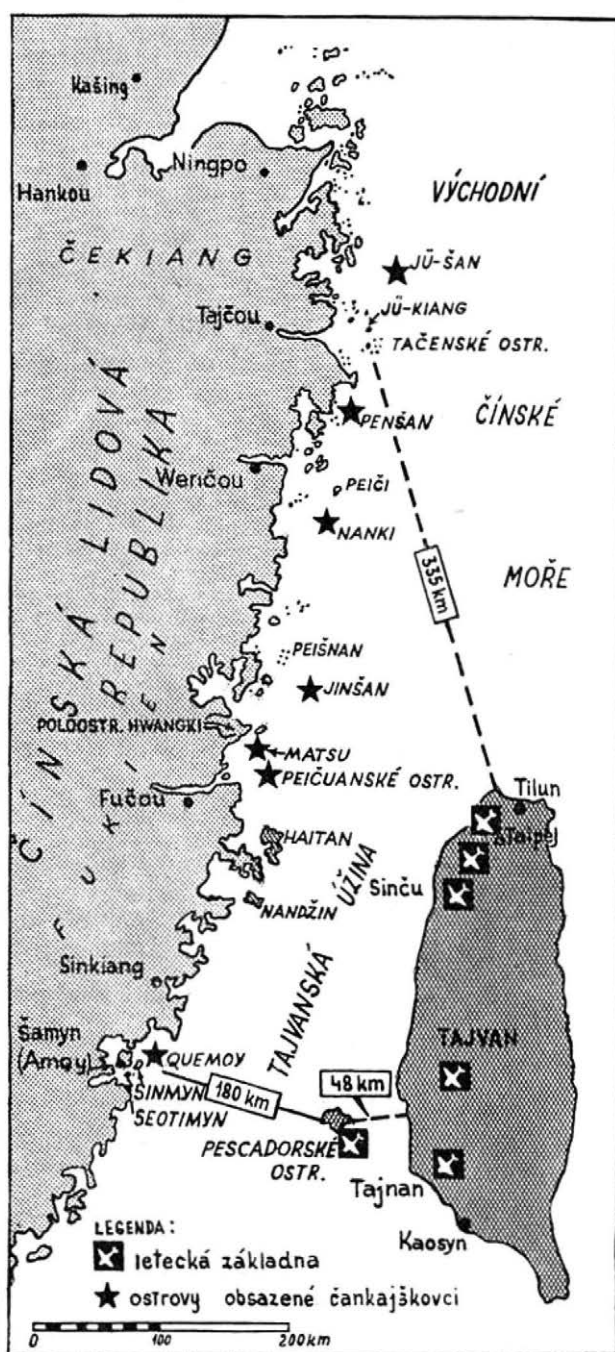
Ostrov Šamyn je vzdálen od ostrova Tinmyn průměrně jen 10 km a od ostrova Seotimyn jen 6 km. Ostrov Taden je od Tinmyu vzdálen 6 km. Velení nepřátelským útočícím letounům je proto možno lehce uskutečňovat z pozemního velitelského stanoviště umístěného na ostrově Tinmyn. Nad tímto ostrovem se zpravidla shromažďují nepřátelské letouny po provedení náletu, anebo zahnané naší protiletadlovou palbou a teprve potom se vrací.

Osádky letounů zasažených naší palbou se vždy snaží doletět k ostrovu Tinmyn a v jeho blízkosti seskočit padákem spolehlivě na to, že budou vlastními hlídkujícími lodmi zachráněny.

V noci osvětluje nepřítel světlomety z ostrova Tinmyn náš pobřežní přední okraj obrany, aby ukázal cíle útočícím letounům nebo shazuje osvětlovací pumy z letounů k umožnění pozorování v koordinaci s pozemními a námořními prostředky. Hlavním cílem útoku nepřátelských letounů jsou naše postavení dělostřelectva a minometů v pobřežním obranném pásmu. Nepřátelské letectvo útočí často v malých výškách a v malých skupinách o 2 až 4 letounech.

Obvyklé typy a způsoby činnosti čankajškovských letounů

Nejčastěji je používáno bombardovacích letounů PB4Y-2, méně B-25. Jako bitevních letounů je používáno hlavně letounů F-47, méně F-51 nebo také

Obr. 1. Přehled amerických leteckých základen na ostrově Tajvanu a ostrovů při pobřeží CLR obsazených čankajškovskými vojsky.

F-84 a F-80. Provádějí viráž ve velké výšce v součinnosti s jinými druhy letounů. V noci je používáno letounů B-25, B-26, C-47 a j.

Doby činnosti: Ve dne zpravidla v době od 7 do 11 a od 13 do 17 hodin. V noci nepravidelně v různých dobách od 22 do 4 hodin.

Výška a rychlost letu: Bombardovací letouny létají obvykle ve výšce 3000 až 4000 m. Bombardování provádějí v horizontálním letu ve výšce 3000 m. Cestovní rychlost bývá zpravidla 100 až 120 m/vt. (360 až 432 km/hod.). Bitevní letouny létají obvykle ve výškách 2000 až 3000 m a bombardování provádějí střemhlavým letem s výšky 2000 až 2500 m. Cestovní rychlost bývá 130 až 140 m/vt. (468 až 504 km/hod.). Proudové letouny létají ve výškách 4000 až 6000 m a jejich cestovní rychlost bývá průměrně 160 m/vt. (576 km/hod.).

Směry náletů jsou voleny tak, aby bylo ztíženo včasné zjištění letounů a aby se nepřátelské letouny co nejkratší dobu zdržovaly v prostoru účinného dosahu protiletadlového dělostřelectva.

Taktické zvláštnosti bojové činnosti nepřátelských letounů

Hlavní taktickou zásadou nepřítele je spojené použití letectva, pozemního a námořního dělostřelectva proti cílům v našem obranném postavení. Při tomto spojeném působení si jednotlivé zbraně navzájem pomáhají při určování cílů. Zpravidla nejprve páli na naše postavení dělostřelectvo, pak náhle přilétají nepřátelské letouny a provádějí bombardování ze střemhlavého letu v době, kdy dým a prach po účincích dělostřelecké palby ztěžují pozemnímu vojsku vzdušné pozorování. Někdy provádějí nepřátelské letouny klamné nálety, aby tím vyvolaly palbu našich protiletadlových baterií, a na ty pak soustřeďuje palbu pozemní a námořní dělostřelectvo.

Někdy napadá nepřítel naše postavení současně jak letectvem, tak pozemním a námořním dělostřelectvem.

Při střemhlavých ztečích nepřátelských letounů není používáno nějakého pravidelného úhlu střemhlavého letu — střídají se útoky provedené s malým a s velkým úhlem střemhlavého náletu. Po shození pum se nepřátelské letouny snaží vyhnout místům s největším soustředěním protiletadlové palby a odletějí buďto v malé výšce nebo rychle nabírají velkou výšku.

Bombardovací letouny provádějí bombardování zpravidla v horizontálním letu po jednotlivých letounech za sebou v intervalech 2 až 4 minut.

Malé skupiny nepřátelských letounů někdy vyvolávají naši palbu a současně útočí velké skupiny letounů z opačného směru.

Někdy provádí jednotlivý letoun klamnou zteč střemhlav s velké výšky a současně jiné letouny provádějí zteč střemhlav s malých výšek, nebo bitevní letouny provádějí klamnou zteč a bombardovací letouny mezitím bombardují z horizontálního letu. Stává se, že jednotlivé nepřátelské letouny napadají hlavně méně významné cíle a potom hlavní síly napadnou hlavní cíl.

Na příklad 23. září 1954 při útoku na Šamyn provedly nejprve čtyři letouny F-84 zatáčku ve velké výšce, upoutávajíce naši pozornost a zatím jiné letouny F-47 provedly překvapující zteč střemhlav a letouny B-25 bombardování za horizontálního letu. Avšak morální duch nepřátelských vojsk je velmi špatný. Neodvažují se pouštět se do boje. Po zahájení naší palby provádějí nepřátelské letouny zmatené bombardování a rozčleňují se k úniku.

Nepřátelští letci využívají slunečního světla k tomu, aby nám ztížili pozorování a tím mohli provést zteč s překvapením. K dosažení překvapení využívají také oblaků, z nichž provádějí střemhlavé zteče, a opět rychle do nich unikají. Také často přilétají nízko nad mořem, nabírají výšku teprve před cílem k provedení střemhlavé zteče a opět unikají při hladině moře. V noci vysílá nepřítel často jednotlivé letouny k provádění náletů, aby unavil naše vojska, a k provedení průzkumu a podvrtné činnosti.

Naše obranná opatření a bojové zkušenosti

1. Je pochopitelné, že po zasazení těžkých úderů nepřátelskému letectvu je třeba učinit potřebná opatření k odražení odvetných náletů. Platí to zvláště prostor ostrova Šamyn, kde jsou pro nepřítel příznivé podmínky k provádění nepřetržitých útoků vedených leteckými, pozemními a námořními prostředky. Proto musí být naše jednotky protiletadlového dělostřelectva připraveny vést nepřetržitý boj ve dne v noci, provádět neustálou a hlubokou politickou mobilizační práci a úplnou organizační i materiální přípravu. Jen tak je možno v nejvyšší míře zničit nepřátelská vojska a splnit bojový úkol.

2. Je třeba jasně upřesnit bojový úkol a správně zjistit situaci nepřítele a účelně měnit sestavu organizováním manévru. Když na příklad po provedení dělostřelecké palby na ostrov Tinmyn 3. září 1954 prováděly nepřátelské letouny zmatené odvetné letecké zteče na některé naše rajony, kde byly jen zcela slabé prostředky protivzdušné obrany, provedlo naše velitelství protiletadlového dělostřelectva účinná opatření k ochraně pozemních cílů. V noci před novým dělostřeleckým napadením ostrova Tinmyn dne 22. září byly soustředěny zkušené protiletadlové jednotky do prostoru, v němž bylo třeba podle dřívějších zkušeností očekávat nepřátelské odvetné letecké zteče. V nových palebných postaveních se baterie pečlivě zamaskovaly. Dne 23. září dosáhly baterie krásného úspěchu — 4 nepřátelské letouny sestřelily a 8 jich poškodily.

3. Je nutno zesílit součinnost s pozemním dělostřelectvem a aktivně si navzájem pomáhat. Jen tak je možno v boji zvítězit nad nepřítelem.

Je proto třeba:

1. Navzájem se informovat o situaci, sestavě a organizaci palby. Jednotky protiletadlového dělostřelectva jsou povinny přesně znát uskupení palebných postavení pozemního dělostřelectva, aby mohly samy zaujmout správné uskupení. Zásadou při tom je umisťovat protiletadlové dělostřelectvo v obvyklých podmínkách za prostory palebných postavení pozemního dělostřelectva. Malorážní protiletadlové dělostřelectvo se má podle možnosti rozmístit na předním okraji palebných postavení dělostřelectva a palbu organizovat na směr, na kterém provádí nepřátelské letectvo nejčastěji střemhlavé zteče. Pozemní dělostřelectvo má také znát rozmístění palebných postavení protiletadlového dělostřelectva. Účinným umlčováním nepřátelského dělostřelectva provádějícího palby na protiletadlové baterie zabezpečuje palbu těchto baterií na vzdušné cíle.

Na základě všeobecného bojového úkolu je třeba sestavit konkrétní variantu společné bojové činnosti, zabezpečit jednotné velení a jednotnou činnost. Je třeba uvážit, kdy naše pozemní dělostřelectvo zaujímá palebná postavení a kdy začíná palbu, kdy se přemísťuje nebo mění své uskupení, která palebná postavení našeho protiletadlového dělostřelectva mohou být nejvíce vystavena palbě nepřátelského pozemního a námořního dělostřelectva a uvážit možnost změny nepřátelské

situace, je třeba plně promyslet a zjistit čas a směr napadení a na základě všech možností nepřátelské palby všech prostředků (vzdušných, pozemních a námořních) sestavit konkrétní varianty součinnosti a rozdělit úkoly.

Kromě toho je třeba udržovat těsné spojení a navzájem se informovat o všech změnách situace, aby bylo možno uskutečňovat účinnou vzájemnou pomoc a zabezpečit bojovou činnost. Na příklad v boji 23. září 1954, když nepřátelské pozemní dělostřelectvo soustředilo palbu na palebná postavení našeho protiletadlového dělostřelectva, provedlo naše pozemní dělostřelectvo včas odvetnou umlčovací palbu a tím poskytlo účinnou podporu našemu protiletadlovému dělostřelectvu v boji se vzdušným nepřítelem, jemuž pak byly zasazeny silné údery, a tím opět poskytnuta ochrana našemu pozemnímu dělostřelectvu.

3. Při bojové činnosti proti nepřátelské spojené palbě musí velitelé projednat vhodnost, klid a směrlost, musí dobře provést přípravu palby, zesílit pozorování vzdušného nepřítele a znát zvyklosti nepřátelské palby. Přitom musí účelně udržovat vysokou morálku svých podřízených, vychovávat je a zbavovat je samospokojenosti.

V době přeletu nepřátelských letounů nad naším postavením je třeba zavčas použít vhodného druhu palby, zasadit účinný úder nepřátelským letounům a tím zajistit jak bezpečnost našeho pozemního dělostřelectva, tak i sobě.

4. Je třeba správně a tvůrčím způsobem používat zásady centralizovaného velení a soustředění palby podle nepřátelské situace, podle takticko-technických možností palebných prostředků a podle bojové sestavy. Když na př. ve směrnicích pro vedení palby bylo stanoveno, že velitelské stanoviště protiletadlové skupiny bude provádět centrální velení, avšak útoky pak byly prováděny z mnoha různých směrů četnými nepřátelskými letouny, změnili jsme směrnice a velitelskému stanovišti protiletadlové skupiny uložili odpovědnost za stanovení úkolu a určení cílů jednotlivým protiletadlovým útvarům. Pluky a oddíly soustředěné ve skupině plnily pak úkoly samostatně.

Ve speciálních rotách, vedoucích samostatně boj s nepřátelským letectvem, se vypořádává s konkrétní situací velitel tyto a určuje dobu zahájení palby. V boji se tato opatření osvědčila jako správná.

5. Je třeba řádně vybudovat palebná stanoviště zbraní a zamaskovat je tak,

aby mohla provádět úderu na nepřítele i chránit sebe. Je třeba vybudovat okop pro prostředky palebných zbraní i pro velitele. Hloubka okopu má odpovídat nerušenému vedení palby. Také je třeba vybudovat spojovací zákop a obranné okopy. Ve dne osádky pracují nebo se cvičí v okopech, aby se neprozrazovaly. Maskovací prostředky mají odpovídat přirozenému vzhledu okolí postavení. Každý den je třeba pokropit postavení vodou, aby se nevířil při stříbě prach.

6. Je třeba provést předběžnou přípravu a přímou přípravu k palbě, neustále kontrolovat palebné zbraně a provádět jejich rektifikaci, využívat k tomu bojových přestávek, přísně organisovat pozorování a určování cílů. To vše má rozhodující význam pro zvýšení přesnosti palby.

Některá poučení z bojů s čankajskovským letectvem

Je nutno organisovat přísné pozorování v celém okruhu postavení, aby byl závčas objeven cíl, aby mohla být zahájena palba již z největší možné dálky nebo včas proveden přenos palby.

Velitelé jednotek (útvárů) jsou povinni správně zhodnotit nepřátelskou situaci a konkrétně určit cíl, jsou povinni použít správného způsobu palby a

volit vhodný moment zahájení palby. Tím je možno zvětšit přesnost palby.

Po dlouho trvajícím bojovém vypětí je třeba využít bojové přestávky ke kontrole a rektifikaci palebných prostředků, k určení přesných údajů a k provedení úplné přípravy. Jen tak je možno dosáhnout příznivých výsledků palby.

Pozornost je třeba věnovat součinnosti ve velení při řízení a opravování palby. Mezi jednotlivými členy obsluhy děl a měřicích přístrojů musí být udržována přesná součinnost, aby byl cíl včas nalezen a dosaženo dobrého výsledku palby.

Je třeba šetřit střelivem a přísně zachovávat palebnou kázeň v boji s nepřátelskými letouny, které nepřetržitě útočí. Na příklad při jedné přehradné palbě bylo naříděno, aby se palby zúčastnily jen určité jednotky. Avšak palbu zahájily i některé jednotky, kterým k tomu nebyl dán rozkaz. Tím se stalo, že tyto jednotky vystřelily téměř všechno střelivo, nebyly pak schopny plnit další úkoly a požadovaly urychlené doplnění střeliva. Kromě toho byla při této palbě odhalena nepříteli stanoviště všech zbraní. Také je třeba dbát na důkladnou organizaci týlové služby, aby byla zabezpečena bojová činnost jednotek, opravy jejich palebných prostředků a materiální zásobování.

Informace o obsahu polského vojenského odborného časopisu

»Myśl wojskowa«

Číslo 3/1955

Generál-poručík B. Pigarewitz, O některých otázkách rozvoje vojenského umění v souvislosti s objevením se nových bojových prostředků.

Autor nejprve objasňuje, na jakých zásadách je založena sovětská vojenská věda, jaký komplex otázek zaujímá, z jakých základních částí se skládá sovětské vojenské umění a jaký je jejich obsah.

Potom ukazuje, jaký vliv má použití atomových zbraní na ráz soudobých operací a jejich organizaci, a objasňuje, jaký mají vliv na způsoby vedení války, operace a boje: kvalita lidského materiálu ve vojskách, stupeň dokonalosti používané bojové techniky a obje-

vy nových druhů zbraní, bojové a pomocné techniky.

Na konec jsou rozbírány úkoly velitelských kádrů polské lidové armády v oblasti zevšeobecnování zkušeností Sovětské armády a polské lidové armády za Veliké vlastenecké války, zkušeností získávaných při cvičeních na mapách, při velitelsko-štábních cvičeních a při cvičeních s vojsky a naznačují se úkoly v oblasti výchovy a výcviku vojsk.

Major H. Szewczyk, O činnosti protivýsadkového svazku při obraně pobřeží.

V článku jsou objasňovány otázky obrany mořského pobřeží organisované

podle zásad obrany na široké frontě tak, aby splnila všechny požadavky kladené na soudobou obranu. Zvlášť je pak rozvířena činnost velitele protivysadkového svazku při obraně pobřeží a způsob vedení obranného boje na mořském pobřeží.

Kapitán W. Keller, O násilném přechodu vodních překážek z chodu tankovými a mechanisovanými svazky v operační hloubce obrany nepříteli.

V první části rozvířá autor všeobecné zásady násilného přechodu řek z chodu a po krátké přípravě.

V druhé části je ukázán vliv rázu vodních překážek na jejich překonávání tankovými a mechanisovanými svazky.

V třetí části se autor zabývá plánováním násilného přechodu, organizací součinnosti, organizací a přípravou k činnosti předemutovaných odřadů, rozpracováním údajů o vodní překážce, která má být překročena, přípravou tankových a mechanisovaných vojsk k násilnému přechodu vodní překážky z chodu.

Ve čtvrté části se autor zaměřuje na otázky průběhu násilného přechodu: na činnost předemutovaných odřadů po dobytí předmostí, na přepravu prvního sledu a ostatních sil, na vedení boje o rozšíření a spojení jednotlivých předmostí a za udržení předmostí do příchodu vševojskových svazků.

Poslední část článku obsahuje všeobecné závěry.

Kapitán J. Gogol, Úvahy o ženijním zabezpečení pochodu a střetného boje.

Článek má dvě hlavní části. V první rozvířá autor úkoly ženijního zabezpečení pochodu je-li předvídaný střetný boj, úkoly ženijního průzkumu na pochodu, způsoby získávání zpráv, organizaci ženijního průzkumu a činnost ženijních průzkumných orgánů.

Dále jsou tu rozvířány otázky zabezpečení nepřetržitosti pochodu: práce na zabezpečení komunikací, úkoly a rozsah prací odřadů zabezpečení pohybu. Popisují se organizace a úkoly zatarasovacího odřadu za pochodu, úkoly a rozsah prací v oblasti maskování.

V druhé části objasňují se úkoly ženijního zabezpečení boje předemutovaných odřadů a předvojů a úkoly ženijního zabezpečení rozvířování a zasazování hlavních sil do boje.

Major St. Rutkovski a major T. Szacilo, K otázce vojenské pedagogiky.

V úvodní části poukazuje autoři na význam vyučovací a výchovné práce ve vojskách. Dále zdůvodňují správnost názorů o tom, že jediné na základě těsného spojení pedagogické teorie a praxe je možno dosáhnout ve vyučování a výchově takového stupně, který odpovídá současným požadavkům.

V dalších částech jsou rozvířány úkoly vojenské pedagogiky, její těsné spojení s vojenskou vědou i všeobecnou pedagogikou, úkoly metodiky bojové a politické přípravy a její souvislost s pedagogikou.

Dále jsou vysvětleny pojmy »vojenská výchova«, »vojenský výcvik« a »vojenské vyučování« a vzájemná závislost vojenské výchovy a vojenského výcviku.

Poukazuje se na základní principy vojenské pedagogiky, na její stranicost a na zásadu učit vojska tomu, co je nutné znát ve válce — jimiž se musí řídit každý velitel při své vojensko-pedagogické činnosti.

V závěru článku se poukazuje na hlavní zdroje, na kterých je založena vojenská pedagogika: práce Marxe, Engelse, Lenina a Stalina, vojenské řády a předpisy, zkušenosti ve výcviku a výchově vojsk a práce polských a sovětských pedagogů v oblasti výchovy mládeže.

Ve vojenskohistorické části je článek o vynikajícím představiteli ženijního umění hrdinovi Sovětského svazu generál-poručíkovi ženijních vojsk D. M. Karbyševovi, který byl umučen fašisty v únoru 1945 v koncentračním táboře Mauthausenu.

Dále je tu článek o osvobození Opolského Slezska Sovětskou armádou a o průlomů přičného postavení »Pomořského valu« vojsky 1. polské armády v březnu 1945.

V rubrice o cizích armádách je článek o řízených střelách a bezpilotních prostředcích napadení americké armády, zpracovaný podle článků otištěných v amerických časopisech Electronics, Aviation Week a News Week.

Rubrika »Diskuse a polemiky« obsahuje článek »O provedení cvičení na mapách a o velitelsko-štábních cvičeních«, v kterém jsou dále rozvířeny některé otázky, jimiž se zabýval podplukovník V. Vydra v diskusním článku otištěném v Myšli wojskowej číslo 10/54.

Číslo 4/1955

Úvodník «Lenin a vojenská věda» hodnotí při výročí narození V. I. Lenina význam Leninova díla pro vytvoření sovětské vojenské ideologie a vědy a pro položení základů k vybudování nepřemožitelných ozbrojených sil prvního státu dělníků a rolníků v historii.

Hned za úvodníkem je zařazen zkrácený překlad článku «Maďarská lidová armáda» z československého sborníku «Historie a vojenství» číslo 2/1954. Dále jsou v čísle tyto články:

Generál-major M. Chiliński, Některé otázky organizace a vedení soudobého vševojskového boje.

V úvodu seznamuje autor s hlavními charakteristickými rysy soudobého vševojskového boje, s rozhodným způsobem činnosti vojsk, s masovým rozvíjením úderů do velké hloubky, se snahou o dosažení cílů boje spojeným úsilím všech druhů vojsk a se závislostí úspěchu boje na materiálním a technickým zabezpečení vojsk.

Pak jsou v článku rozebrány pojmy úder, palba a manévry, jejich obsah, úloha a vzájemná souvislost. Autor říká:

— palba zesiluje a zvětšuje sílu úderu a vytváří podmínky k provedení manévru;

— úder může mít plný úspěch jen při náležitém zajištění palbou;

— použití správného manévru vytváří příznivé podmínky k zasazení úspěšného úderu.

V další části článku analyzuje autor útočný a obranný boj a dochází k závěru, že soudobý útočný boj i obrana těsně spolu navzájem souvisí. Současně ukazuje autor, že tato souvislost vytváří možnost přechodu od jednoho druhu boje k druhému, a zdůrazňuje, že útočný boj je hlavním a základním druhem boje, jímž se dosahuje rozhodného vítězství nad nepřítelem. Obranný boj je podřízen útočnému boji a slouží výhradně jeho zájmům.

Dále se v článku uvádí, že rychlost rozvíjení soudobého vševojskového boje způsobuje obtíže ve velení vojskům a vede často k nerovnoměrnému rozvíjení činnosti na jednotlivých úsecích fronty. Z toho vyplývá důležitost nepřetržité součinnosti vojsk. Vybavení vojsk velkým množstvím bojové techniky zvýšilo význam jejich materiálně technického zabezpečení.

Článek končí rozbořením činitelů majících vliv na průběh a výsledek boje.

Zvláště se v něm zdůrazňuje požadavek přísně centralizovaného velení, zabezpečení vysokého, morálně politického stavu vojsk a vysoké úrovně jejich bojové přípravy.

Plukovník M. Bieň, Některé otázky ústupového manévru.

V úvodní části článku autor ukazuje, jaká situace může přinutit vojska k použití ústupového manévru, a účelnost použití tohoto manévru. Potom rozbírá záporné stránky ústupu a potíže s ním souvisící.

V další části se v článku ukazuje činnost nepřítele, který se snaží zabránit spořádanému provedení ústupového manévru pronásledováním, údery letectvem a vysazováním vzdušných výsadek.

Autor pak rozbírá druhy ústupu, zásady pro volbu mezilehlých obranných čar, úkoly zadních vojsk a způsoby činnosti zadních vojsk a způsoby vyjiti z boje a odpoutání se od nepřítele, naznačuje úkoly ženijního zabezpečení ústupu a použití tankového a mechanizovaného vojska, dělostřelectva a letectva.

Dále je věnována pozornost rozboru úkolů průzkumu, opatřením, kterými se má nepřítelem zabránit v provádění rovnoběžného pronásledování a uskutečnění obchvatu a obejití, protiletectvé, protitankové a protivýsadkové obraně, protichemické ochraně, operačnímu maskování, regulaci pohybů, politickému zabezpečení, organizaci velení a spojení, materiálnímu zabezpečení a evakuaci obyvatelstva a státního majetku. V článku nejsou řešeny otázky použití atomových zbraní a ochrany proti nim.

Kapitán F. Zarucki, O zásadách leteckého zabezpečení útočných akcí námořnictva.

V článku se nejprve vysvětluje, jaké druhy útočných akcí může vést vojenské námořnictvo spolu s letectvem, a pak jsou rozebrány úkoly a způsoby jejich splnění průzkumným, bombardovacím, torpedovým a minovým, bitevním a stíhacím letectvem.

Generál-major profesor doktor technických věd M. Arefien, O samostatné práci a osvojování si samostatnosti posluchačů vojenských akademií.

V článku je nejprve zdůrazněn velký význam samostatné práce a osvojování si samostatnosti práce posluchači na vysokých vojenských školách. Ukazuje se tu, jak má být zpracována a jakým po-

žadavků má vyhovovat lekce, kterou se začíná samostatná práce posluchačů. Potom je rozebrán cíl seminářů, způsob přípravy posluchačů na ně, metoda jejich provedení, způsoby provedení skupinových a laboratorních cvičení a způsob zadávání domácích prací posluchačům. Autor článku vysvětluje, jak má posluchač pracovat při plnění postupových projektů a diplomového projektu, a rozbírá organizaci zkušené u jednotek a v průmyslu a metodiku provedení zkoušek ve vojenských akademii.

V další části se autor zaměřuje na otázku účasti posluchačů ve vědecko-výzkumné práci a při organizaci samostatné práce posluchačů kromě programových zaměstnání a na pomoc učitelů v této práci.

V závěru rozbírá autor sestavení učebního plánu a požadavky, kterým mají odpovídat učebnice a konspekty, aby usměrňovaly náležitě organizaci samostatné práce posluchačů.

Ve vojenskohistorické části je otištěn článek o umělecké operaci Sovětské armády v březnu až dubnu 1944.

V rubrice o cizích armádách je článek o vlivu atomových a vodíkových výbuchů na člověka, zpracovaný podle amerických pramenů »The Effects of Atomic Weapons« z r. 1950, »Military Medical Manual« z r. 1952 a podle zprávy ředitele oddělení biologie a medicíny Komise pro atomovou energii, přednesené na 7. výroční konferenci lékařů z průmyslu r. 1954.

V rubrice »Diskuse a polemiky« je diskusní příspěvek o předmětu a úkolech vojenské geografie.

V rubrice »Kritika a bibliografie« je recenze obsahu prvních šesti čísel ročníku 1954 polského vojenského odborného časopisu tankového a mechanizovaného vojska »Przegląd samochodowy«.

Obsah bulharského vojenského odborného časopisu *Vojenna mysl* čís. 1/1955

Plukovník Kr. Georgiev: Organizace a provedení divisního týlového cvičení v terénu

Docent generál-major Popov D.: Organizace protizteče a protiúderu při obraně na široké frontě

Generál-major Vračev Iv.: Průlom druhého pásma obrany

Plukovník Nikolov At.: Organizace a plánování pořádkové služby při přeskupení vojsk v útočném boji a operaci

Podplukovník Genev G.: Zenijní zabezpečení za pronásledování v útočné operaci

Doktor chem. věd prof. Nejman M.: Energie atomového jádra (Překlad z časopisu Propagandist i agitator čís. 6/1954)

Podplukovník Mitkov M.: Použití atomového dělostřelectva v boji a operaci podle amerických názorů

Čís. 2/1955

Docent generál-major St. Stojanov: Úloha a místo druhů vojsk v průběhu útočné operace

Kapitán K. Abadžijev: Provádění opatření proti obklíčení při vedení boje a operace

Plukovník T. Krstev: Organizace a vedení útočného boje proti nepříteli spěšně zaujávšimu obranu v horském terénu

Podplukovník St. Gočeb: Některé otázky operačního zabezpečení vojsk v soudobé útočné operaci

Generál-major R. Tomov: Zenijní zabezpečení protiatomové ochrany vojsk

Vojensko-historická část

Kapitán St. Georgijev: Dělostřelecké zabezpečení obranné operace I. bulharské armády na Drávě v roce 1945

O cizích armádách

Major P. Jolov: Organizace a využití americké obrněné divise v základních druzích boje

Kritika a bibliografie

Podplukovník N. Bozev a major Chr. Kovačev: M. V. Frunze — vybrané spisy

Vojensko-vědecký život

Vědecko-metodická konference ve Vojenské technické akademii